

Idet Ministeriet henviser til det ovenfor Anførte med Hensyn til de Fordele, der opnaaes for Akademiet, og idet det tilbagekalder i Erindringen, at Udstillingsfonden har sin Oprindelse fra den Indtægt, der er fremkommen ved, at de private Kunstnere have overladt deres Arbejder til Udstillingen, og at i denne er inddraget den i 1820 oprettede og i 1857 ophævede Entekasjes Midler, hvorved Fonden har paataget sig bestemte Forpligtelser, hvis Opfyldelse det ikke kan unddrage sig, maa det tillige udhæves, at Fonden ved Siden heraf har Baretagelsen af andre Formaal, som maa ansees af stor Betydning for Kunsten. I saa Henseende fortjener det at oplyses, at Fonden i de forløbne 20 Aar siden dens Oprigtelse har kunnet yde over 140,000 Kr. til Understøttelse for et stort Antal Kunstneres Efterladte, samtidig med, at det til Kunstens Fremme har anvist et Beløb af ialt 25,000 Kr. til Bestillinger af Kunstarbejder og endelig har kunnet hjælpe omtrent 70 yngre Kunstnere med Understøttelse til et Beløb af ca. 11,000 Kr. Denne sidste Virksomhed har saameget større Betydning, som de yngre talentfulde Kunstnere ikke som de Studerende have Legater eller Stipendier at ty til, men for største Delen ere henviste til Udstillingsfonden. Ministeriet paatviler derfor ikke, at Udstillingskomiteen efter det Ovenanførte er gaaet til det Yderste, naar den

har erklæret sig beredt til at tilskyde Halvdelen af Udgiften ved Bygningens Opførelse.

Seer man hen til dels den Række af betydelige Kunstnere, som have faaet deres første Undervisning i Akademiets Skoler, dels til det overalt i Udlandet anerkjendte høie Standpunkt, paa hvilket vor Kunstindustri staaer, og til hvilken Akademiets Undervisning og en Række af dens mest fortjente Lærere have arbejdet den op, maa det vistnok erkjendes, at Sagen har en Betydning, der vedkommer hele Nationen. Det bør herved ogsaa erindres, at, om ikke alle Elever, som søge Akademiets Skoler, blive udøvende Kunstnere, saa gaae dog de, der vælge en anden Livsstilling, over til at virke i Haandværkets eller Industriens Tjeneste, og Akademiets Undervisning faar herigjennem en ikke ringe Betydning for Landets hele Udvikling.

Det er derfor Ministeriets tillidsfulde Haab, at Rigsdagen, som i sin Betænkning i sidste ordinære Sessjon selv har betegnet Niemedet som smukt og af en saadan Betydning, at det indenfor en passende Begrænsning burde støttes af Staten, vil slutte sig til Ministeriets her foreliggende Forslag, og derved bidrage Sit til at føre et for Kunsten som Industrien lige betydningsfuldt, gennem en Række af Aar forberedt og i hoi Grad paatrængende, Foretagende, til sin endelige Afslutning